

‘Els dies sense glòria’, de Sílvia Alcántara

Per [Marta Rocafort](#), a [Crítica2](#) de juny de 2016

L'any 2009 Alcántara irromp al panorama literari català amb l'exitosa novel·la, *Olor de Colònia*. Més tard, torna a sorprendre amb *La casa cantonera*. Ara, després d'uns quants anys de silenci, treu al mercat una novel·la intimista que sorprèn sobretot pel gran domini de la prosa i del llenguatge.

A través de tota una vida, centrada en el personatge de la Glòria, la història transcorre entre l'any 1930 i l'any 2003. La vida de la protagonista, marcada de petita per no tenir mare, i acollida per uns parents llunyans que l'única cosa que fan és explotar-la en el negoci familiar i fer-la servir de minyona, és una vida trista i fosca. Fins que coneix l'Enric, un noi del mateix poble que viu sol

amb la seva mare.

A diferència de la Glòria, l'Enric manté un fort lligam amb la seva mare, la Miquela. Sempre han estat molt units i l'entrada d'un nou membre a la família, el fet que l'Enric comenci a qüestionar el que pensa la Miquela, comença a canviar les coses.

Per altra banda, la Glòria que no ha tingut mai mare, intenta encaixar com pot en aquest nucli tancat que representa la vida de la Miquela i l'Enric a casa seva, a Cal Noi Xic. Però, el que semblava fins ara inamobible, evoluciona i l'Enric i la Glòria decideixen marxar del poble i anar cap a ciutat. Ara és la Miquela, la que no hi encaixa...

Amb dos fills ja, l'Enric i la Glòria han de lluitar per al seu negoci i procurar donar als fills tot el que ells no han tingut: una oportunitat per a estudiar. Però les coses, no sempre vénen com volem i han d'afrontar que, tal i com han fet ells, els fills no sempre fan el que els pares volen.

La rutina i els anys s'imposen en un matrimoni que, des del dia que es van casar, tot i estimar-se, ha guardat un secret i, els secrets i les mitges veritats, amb el temps es podreixen. No és fins al final dels seus dies que explota tota la veritat, surt a la llum un secret que ja no pot restar més temps tapat. Llavors s'entenen moltes coses, llavors tot es veu més clar... o no. Ara, però, només queda perdonar. Però, el perdó, si no vé de seguida, pot ser que no serveixi per a res.

Llavors és quan aquell secret que demanava perdó i es podria, segueix en certa mesura marcant les seves vides. El perdó no ha arribat a temps, la porta no s'ha obert del tot. El pes continua, i la vida, i l'angoixa, i la rutina.

A vegades la solució per trobar la felicitat és molt més fàcil que tot el que fem per tapar allò que creiem que si es destapa ens la prendrà. Mirar als ulls i obrir el cor pot ser tan fàcil i tan complicat a la vegada! I ho pot ser tan per als protagonistes d'aquesta història com també per a molts de nosaltres.

Els dies sense glòria ens ensenya a buscar la felicitat, a continuar lluitant malgrat les adversitats de la vida però ens ensenya, sobretot, que la història de la Glòria pot ser la història de les nostres pròpies vides, pot ser o pot esdevenir una mica la història de tots.

Marta Rocafort